

Statistiken över 1953 års taxeringar

Av förste aktuarie John Bredal-Bauer

Statistiska centralbyråns berättelse Skattetaxeringarna samt fördelningen av inkomst och förmögenhet taxeringsåret 1953 har för någon tid sedan utkommit av trycket. En sammanfattning av de viktigaste resultaten lämnas härnedan.

I. Taxeringsutfallet år 1953.

A. Fastighetstaxeringen.

I tab. 1 lämnas uppgifter om såväl 1952 som 1953 års värden på skattepliktiga fastigheter.

Tab. 1. Fastighetsvärden, milj. kr.

	år 1952	år 1953	Differens
Jordbruksfastighet	9.233,9	9.230,9	— 3,0
Jordbruksvärde ..	4.333,7	4.302,2	— 31,5
Skogsvärde			
Tomt och industri- värde	146,1	147,4	+ 1,3
Summa	13.713,7	13.680,5	— 33,2
Markvärde	8.543,7	8.621,5	+ 77,8
Byggnadsvärde ..	33.566,2	34.996,6	+ 1.430,4
Parkvärde	3,5	3,4	— 0,1
Summa	42.113,4	43.621,5	+ 1.508,1

Tab. 2.

	Fysiska personer m. fl.	Övriga skatt- skyldiga	Samtliga skatt- skyldiga	Differens från år 1952 milj. kr	i %
Taxering till statlig inkomstskatt					
Uppskattad inkomst:					
av jordbruksfastighet	2.095,6	167,2	2.262,8	+ 153,1	+ 7,3
» annan fastighet	303,8	63,6	367,4	+ 14,3	+ 4,0
» rörelse o. d.	2.047,7	2.306,8	4.354,5	— 81,4	— 1,8
» tjänst	22.090,9	—	22.090,9	+ 3.149,3	+ 16,6
» kapital	605,1	58,3	663,4	+ 41,3	+ 6,6
Underskott å förvärvskälla	164,8	17,7	182,5	+ 9,4	+ 5,4
Sammanräknad nettoinkomst	26.978,3	2.578,2	29.556,5	+ 3.267,2	+ 12,4
Allmänna avdrag (utom underskott)	3.186,2	327,8	3.514,0	+ 657,4	+ 23,0
Taxerad inkomst	23.782,8	2.250,3	26.033,1	+ 2.609,8	+ 11,1
Beskattningsbar inkomst	17.097,8	2.250,3	19.348,1	+ 2.804,2	+ 17,0
Uträknad skatt	2.751,2	866,1	3.617,3	+ 405,8	+ 12,6
Taxering till statlig förmögenhetsskatt					
Beskattningsbar förmögenhet	27.702,6	1.259,1	28.961,7	+ 6.683,2	+ 30,4
Uträknad skatt	174,3	2,0	176,3	+ 32,1	+ 22,3
Taxering till kommunal inkomstskatt					
Taxerad inkomst	25.260,2	2.314,4	27.574,6	+ 2.753,0	+ 11,1
Beskattningsbar inkomst	19.979,8	2.314,4	22.294,2	+ 734,8	+ 3,4

Under år 1953 ägde ingen allmän fastighetstaxering rum. Till följd därav blevo skillnaderna mellan 1952 och 1953 års fastighetsvärden i regel obetydliga. Endast i fråga om annan fastighets byggnadsvärde kan någon nämnvärd förändring iakttagas. Detta har nämligen ökat med 1.430,4 milj. kr, vilket motsvarar 4,3 %. Vad jordbruksfastighet beträffar, har värdet sjunkit något, vilket främst torde bero på justeringar av resp. prövningsnämnder.

B. Inkomst- och förmögenhetstaxeringen.

En sammanfattning av 1953 års taxering till statlig inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt samt kommunal inkomstskatt lämnas i tab. 2. I tabellen har åtskillnad gjorts mellan å ena sidan fysiska personer, oskifta dödsbon och familjestiftelser ("fysiska personer m. fl.") samt å andra sidan övriga skattskyldiga, bland

vilka de svenska aktiebolagen äro de ojämförligen mest betydelsefulla.

Såsom av tabellen framgår, har såväl inkomst- som förmögenhetstaxeringen år 1953 givit höjda värden som resultat.

Vad först den statliga inkomsttaxeringen beträffar, förete samtliga förvärvskällor utom rörelse inkomstökning. Främst kommer därvid förvärvskällan tjänst, som ökats med 16,6 %. Därefter följa jordbruksfastighet och kapital med resp. 7,3 och 6,6 %. Inkomst av annan fastighet har endast stigit med 4,0 %, medan rörelseinkomsterna — bolagens viktigaste förvärvskälla — sjunkit med 1,8 %.

Även de allmänna avdragen ha ökats. Sålunda har underskott å förvärvskälla stigit med 5,4 % samt andra allmänna avdrag, som till största delen utgöras av påförda kommunalutskylder, med ej mindre än 23,0 %. Sistnämnda ökning beror på de kraftiga skattehöjningar, som ägde rum år 1952, då storkommunreformen trädde i kraft.

Den sammanräknade nettoinkomsten, som utgör summan av inkomsterna från de skilda förvärvskällorna efter avdrag av underskott å förvärvskälla, har stigit med 3.267,2 milj. kr eller 12,4 %. Inkomstökningen vid 1953 års taxering understiger betydligt 1952 års. Vid sistnämnda taxering ökades den sammanräknade nettoinkomsten med ej mindre än 22 %.

Vad de olika kategorierna av skattskyldiga beträffar, kan nämnas, att för fysiska personer m. fl. den sammanräknade nettoinkomsten stigit med 15,6 %, under det att densamma för svenska aktiebolag sjunkit med 9,9 %.

Som en följd av de stigande inkomsterna kommer även en uppgång i skatteunderlaget. Sålunda har, såsom av tab. 2 framgår, den taxerade inkomsten ökats

med 2.609,8 milj. kr eller 11,1 % samt den beskattningsbara med 2.804,2 milj. kr eller 17,0 %. Av tabellen framgår vidare, att den taxerade inkomsten överstiger den beskattningsbara med 6.685,0 milj. kr. Skillnaden utgöres av ortsavdragen, vilka sålunda uppgå till betydande belopp.

Den påförda statliga inkomstskatten uppgå till 3.617,3 milj. kr, vilket är 405,7 milj. eller 12,6 % mer än året förut. För fysiska personer m. fl. utgör ökningen 552,7 milj. kr, medan för övriga skattskyldiga skatten sjunkit med 147,0 milj. kr.

Den till statlig förmögenhetsskatt beskattningsbara förmögenheten stigit med 6.683,2 milj. kr eller 30,4 %. Denna betydande uppgång beror främst på de vid 1953 års allmänna fastighetstaxering beslutade höjningarna av fastighetsvärdena, vilka för första gången gjorde sig märkbara vid 1953 års förmögenhetstaxering.

Den statliga förmögenhetsskatten uppgick år 1953 till 176,3 milj. kr, vilket belopp dock endast motsvarar 5 % av den statliga inkomstskattens totalbelopp. Övervägande delen av förmögenhetsskatten belöper på fysiska personer. I genomsnitt motsvarar förmögenhetsskatten 6 promille av den beskattningsbara förmögenheten. I detta sammanhang må erinras om att ännu vid 1953 års taxering förmögenhetsskatten uttogs efter en år 1947 fastställd skala, vilken fr. o. m. år 1954 ersatts av en annan skala med betydligt lägre skattesatser.

Utöver de statliga inkomst- och förmögenhetsskatterna böra för fullständighets skull även två andra slag av skatter till staten omnämnas i samband med redogörelsen för taxeringsutsfallet, nämligen skatt vid utskiftning av aktiebolags tillgångar — utskiftningsskatt — samt in-

vesteringsavgift, den sistnämnda skatten ny för året och ej att förväxla med 1952 års investeringsskatt. Någon närmare redogörelse för ifrågavarande skatter skall ej här lämnas. Nämnas skall endast, att den påförda utskiftningskatten uppgick till 4,5 milj. k. samt investeringsavgiften till 115,3 milj. kr, varav 93,9 milj. kr påförts svenska aktiebolag och 13,7 milj. kr fysiska personer. Sammanlagt uppgingo dessa skatter till 119,8 milj. kr, vilket motsvarar 3,3 % av den statliga inkomstskatten.

Vid den kommunala inkomsttaxeringen har den taxerade inkomsten stigit med 2.753,0 milj. kr eller 11,1 %, den beskattningsbara däremot endast med 734,8 milj. kr eller 3,3 %. Den stora olikheten mellan taxerad och beskattningsbar inkomst beror på att de genom lagen den 2 juni 1950 fastställda höjda kommunala ortsavdragen för första gången tillämpades vid 1953 års taxering. Om de nya ortsavdragen använts vid 1952 års taxering, skulle ökningen av den beskattningsbara inkomsten blivit 2.739,6 milj. kr eller 12,7 %. Genom de kommunala ortsavdragen bortgick från den taxerade inkomsten ett belopp av 5.280,4 milj. kr, vilket motsvarar 79 % av de statliga ortsavdragen (6.685,0 milj. kr). De äldre kommunala ortsavdragen understiga hälften av de statliga.

Det totala kommunala skatteunderlaget, som består av såväl fastighets- som inkomstskattekrönor, uppgick år 1953 till 251,6 milj. skattekrönor. Därav belöper 11 % på fastighet och 89 % på inkomst.

II. Fördelningen av inkomst och förmögenhet år 1952.

A. Inkomstfördelningen.

Statistiken över 1952 års inkomster består liksom året förut av en urvalsunder-

sökning och en totalräkning. Den sistnämnda omfattar samtliga personer med mer än 30.000 kr i inkomst, medan den förstnämnda, urvalsdelen, endast omfattar personer födda den 5, 15 och 25 dagen i resp. månad eller cirka 10 % av inkomsttagarna. Siffrorna inom urvalsdelen ha samtliga uppräknats med 10. (Såsom av tab. 3 och 4 synes sluta också alla antal i samtliga inkomstklasser utom den högsta på noll.) Nämnas bör, att äkta makar, som samtagerats, numera räknas som två skilda inkomsttagare. Innan inkomststatistiken delvis omlades till urvalsundersökning, d. v. s. åren 1943—1950, räknades sådana makar som en inkomsttagare. Före tabellkommentaren bör även framhållas, att materialet till inkomststatistiken är behäftat med vissa brister. Sålunda torde antalet inkomsttagare i klasserna över 30.000 kr vara för lågt.

Inkomststatistiken redogör för inkomstfördelningen inom olika yrkesgrupper och åldersklasser samt för skilda kön och civilstånd.

Om inkomstfördelningen inom olika yrkesgrupper år 1952 lämnas uppgifter i tab. 3.

Beträffande yrkesgrupperna har fr. o. m. år 1952 den förändringen inträffat, att den i tidigare års inkomststatistik förekommande gruppen industri och hantverk uppdelats på de två grupperna byggnadsverksamhet samt industri och hantverk i övrigt.

Av samtliga 3.735.086 inkomsttagare äro 2.765.983 eller 74 % anställda. Företagarna och de icke yrkesverksamma utgöra 14 % resp. 12 %. Av de särskilda yrkesgrupperna bilda de anställda inom industri och hantverk i övrigt den mest betydande gruppen med 27 % av samtliga inkomsttagare. Tillsammans med de an-

Tab. 3.

Yrkesgrupper	Inkomstklasser, kronor							Summa	Medelinkomst, kr
	—1.200	1.200—3.000	3.000—5.000	5.000—7.000	7.000—10.000	10.000—20.000	20.000—		
Antal inkomsttagare									
Företagare									
Jordbruk med binärningar	2.870	40.370	73.020	69.130	69.640	55.530	6.548	317.108	7.230
Byggnadsverksamhet ..	120	1.450	3.310	4.670	5.490	5.040	1.206	21.286	9.174
Industri o. hantv. i övr.	2.110	10.450	13.730	13.910	14.880	12.650	3.584	71.314	8.160
Samfärdsel	80	910	3.460	4.640	6.570	6.880	1.275	23.815	9.571
Handel	1.710	7.360	12.190	13.640	18.010	24.140	8.124	85.174	10.742
Fria yrken	590	2.200	2.350	1.590	1.570	2.180	3.131	13.611	12.989
Övriga	620	1.240	490	200	170	160	59	2.939	3.965
Samtliga företagare	8.100	63.980	108.550	107.780	116.330	106.580	23.927	535.247	8.223
Anställda									
Jordbruk med binärningar	13.870	89.660	76.090	64.430	50.070	11.900	979	306.999	4.766
Byggnadsverksamhet ..	2.710	14.330	23.560	35.290	77.720	70.380	2.774	226.764	8.633
Industri o. hantv. i övr.	32.550	103.310	144.530	186.710	337.200	190.990	15.270	1.010.560	7.566
Samfärdsel	3.910	16.940	25.850	41.040	112.680	53.720	3.821	257.961	8.197
Handel	29.230	86.240	100.690	89.880	94.620	57.200	14.313	472.173	6.717
Allmän förvaltn.-tjänst.	15.270	32.400	37.520	48.040	87.610	98.540	18.536	337.916	9.106
Fria yrken	1.510	5.780	6.230	5.400	4.910	4.940	1.680	30.450	7.501
Husligt arbete	7.110	60.280	28.150	4.860	1.250	390	53	102.093	2.734
Övriga	5.240	7.910	3.850	1.570	1.420	910	167	21.067	3.400
Samtliga anställda	111.400	416.850	446.470	477.220	767.480	488.970	57.593	2.765.983	7.234
Icke yrkesverksamma ..	55.590	217.940	67.060	37.850	29.990	20.730	4.696	433.856	3.744
Samtliga inkomsttagare	175.090	698.770	622.080	622.850	913.800	616.280	86.216	3.735.086	6.970

ställda inom byggnadsverksamhet uppgå de till $\frac{1}{3}$ av det totala antalet. Den näst största gruppen utgöres av anställda inom handel med 13 %. Anställda inom allmän förvaltningstjänst uppgå till 9 % samt företagare och anställda inom jordbruk med binärningar till resp. $8\frac{1}{2}$ och 8 %. På grund av den nyssnämnda uppdelningen i två industrigrupper har yrkesangivningen understundom missuppfattats av vederbörande uppgiftslämnare och rättelse har ej alltid kunnat erhållas. De alltjämt förefintliga felaktigheterna torde dock icke böra tillmätas någon större betydelse.

Såsom av tab. 3 framgår, förefinnas betydande olikheter i fördelningen på inkomstklasser de olika yrkesgrupperna emellan. Några procenttal må exemplifiera detta. Sålunda hade 23,0 % av företa-

garna inom fria yrken, dit läkare, advokater m. m. hänföras, mer än 20.000 kr i årsinkomst. Det näst högsta procenttalet för denna inkomstklass uppgår endast till 9,5 och avser företagarna inom handel. Inom dessa båda företagargrupper samt bland företagarna inom samfärdsel översteg årsinkomsten 10.000 för mer än $\frac{1}{3}$ av samtliga till resp. grupp hörande inkomsttagare. Bland jordbrukets företagare kommo däremot ej fullt 20 % i inkomstklasserna över 10.000 kr, vilket eljest endast är fallet med restgruppen övriga företagare.

Bland de anställda äro grupperna allmän förvaltningstjänst och byggnadsverksamhet starkast frekventerade i klasserna över 10.000 kr med resp. 34,7 och 32,2 % av inkomsttagarna i dessa klasser. De

ogynnsammaste fördelningarna uppvisa de båda yrkesgrupper, inom vilka lönerna alltså i viss utsträckning bestå av naturaförmåner, nämligen jordbruk med binnärningar samt husligt arbete. Inom dessa grupper höra inkomster över 10.000 kr till undantagen.

Sparsammast företrädda inom de lägsta inkomstklasserna äro företagare och anställda inom samfärdsel, av vilka endast 4,1 % resp. 8,1 % av inkomsttagarna finnas i klasserna under 3.000 kr.

De icke yrkesverksamma förete en ogynnsam inkomstfördelning med mycket hög frekvens, 73 %, i de båda lägsta inkomstklasserna (under 3.000 kr). Inom denna grupp förekommer ett stort antal gifta kvinnor (jfr nedan tab. 4).

De uppgifter om medelinkomsten per inkomsttagare, som återfinnas i tab. 3, utvisa även, att de yrkesgrupper, som ha en gynnsam inkomstfördelning, också ha en hög medelinkomst. Detta är för övrigt något helt naturligt. I särklass står även här gruppen företagare inom fria yrken med en medelinkomst om 12.989 kr. Därefter följa företagare inom handel (10.742

kr), samfärdsel (9.571 kr) och byggnadsverksamhet (9.174 kr) samt anställda inom allmän förvaltningstjänst (9.106 kr) och byggnadsverksamhet (8.633 kr). Den ojämförligen lägsta medelinkomsten, 2.734 kr, förekommer i gruppen anställda inom husligt arbete.

Vad inkomstfördelningen inom olika åldersklasser beträffar, kan iakttagas en med åren fortlöpande inkomstförbättring, vilken för de äldre åldersklasserna, över 50 år, förbyts i en tillbakagång. Uppgifter om medelinkomsten i skilda åldersklasser lämnas härneda.

Åldersklasser	Medelinkomst
—16 år	2.795 kr
16—20 „	3.705 „
20—25 „	5.026 „
25—30 „	6.784 „
30—35 „	7.760 „
35—40 „	8.144 „
40—50 „	8.304 „
50—67 „	7.890 „
67— „	4.940 „

Angående inkomstfördelningen alltefter inkomsttagarnas kön och civilstånd lämnas uppgifter i tab. 4.

Tab. 4.

Antal inkomsttagare

Kön, civilstånd	Inkomstklasser, kronor								
	—1.200	1.200—3.000	3.000—5.000	5.000—7.000	7.000—10.000	10.000—20.000	20.000—	Summa	Medelinkomst, kr
Ogifta män	1.130	150.070	178.850	154.420	177.970	61.310	4.414	728.164	5.919
» kvinnor	1.750	185.480	147.080	118.990	72.430	30.610	1.787	558.127	4.824
Summa ogifta	2.880	335.550	325.930	273.410	250.400	91.920	6.201	1.286.291	5.444
Gifta män	9.210	87.190	138.530	224.400	562.980	469.230	73.156	1.564.696	9.746
» kvinnor	162.430	144.740	90.340	72.760	51.620	23.760	2.231	547.881	3.595
Summa gifta	171.640	231.930	228.870	297.160	614.600	492.990	75.387	2.112.577	8.151
Förut gifta män	90	38.820	20.370	21.380	29.870	18.910	2.667	132.107	6.587
» » kvinnor ..	480	92.470	46.910	30.900	18.930	12.460	1.961	204.111	4.620
Summa förut gifta	570	131.290	67.280	52.280	48.800	31.370	4.628	336.218	5.393
Totalsumma	175.090	698.770	622.080	622.850	913.800	616.280	86.216	3.735.086	6.970
Därav män	10.430	276.080	337.750	400.200	770.820	549.450	80.237	2.424.967	8.425
» kvinnor	164.660	422.690	284.330	222.650	142.980	66.830	5.979	1.310.119	4.278

Av tabellen framgår, att inkomstfördelningen för männen är gynnsammare än för kvinnorna, och detta helt oberoende av civilstånd. Särskilt framträdande är skillnaden mellan gifta män och gifta kvinnor. Av de sistnämnda komma 72,6 % i klasserna under 5.000 kr, medan detta är förhållandet för endast 15,0 % av de förstnämnda. Därvid måste dock ihågkommas, att de 171.640 gifta personer, varav 162.430 äro kvinnor, vilka enligt tabellen haft under 1.200 kr i årsinkomst, nu taxerats på grund av samtaxering med maken, medan de däremot ej skulle taxerats, om de varit ogifta eller förut gifta.

Beträffande medelinkomstens variation kan man här liksom i fråga om yrkesgrupperna iakttaga samband mellan gynnsam inkomstfördelning och hög medelinkomst.

B. Förmögenhetsfördelningen.

Förmögenhetsstatistiken grundar sig på längderna över taxeringen till statlig förmögenhetsskatt och omfattar således år 1952 endast förmögenheter över 30.000 kr.

I tab. 5 lämnas uppgifter om förmögenhetsfördelningen inom olika yrkesgrupper. Förmögenhetssuppgifterna avse de skattepliktiga, ej de beskattningsbara förmögenheterna.

Såsom av tabellen framgår, uppgick hela antalet förmögenheter till 329.464. Föregående år var antalet 240.760. Antalet förmögenheter har således under år 1953 ökat med 88.704 eller 36,8 %. Den kraftiga ökningen beror på 1952 års allmänna fastighetstaxering. De vid den samma höjda fastighetsvärdena komma

Tab. 5.

Antal förmögenheter

Företagare Yrkesgrupper	Förmögenhetsklasser, kronor							
	30.000— 50.000	50.000— 70.000	70.000— 100.000	100.000— 250.000	250.000— 500.000	500.000— 1.000.000	1.000.000—	Summa
Jordbr. m. binäringar	59.787	27.115	16.936	13.007	1.498	353	177	118.873
Byggnadsverksamhet	2.092	913	622	664	162	52	14	4.519
Industri o. hantv. i övr.	5.184	2.405	1.652	1.888	427	116	40	11.712
Samfärdsel	2.418	1.013	624	528	64	22	12	4.681
Handel	8.960	5.152	4.206	5.290	1.112	267	83	25.070
Fria yrken	933	577	522	916	259	73	16	3.296
Övriga	250	138	99	148	29	5	3	672
Samtliga företagare ..	79.624	37.313	24.661	22.441	3.551	888	345	168.823
Anställda								
Jordbr. m. binäringar	2.989	802	381	279	40	10	2	4.503
Byggnadsverksamhet	5.144	1.315	611	492	112	35	6	7.715
Industri o. hantv. i övr.	11.530	3.477	2.205	2.954	872	316	132	21.486
Samfärdsel	3.320	1.102	629	588	125	41	22	5.827
Handel	7.594	3.331	2.503	3.681	1.050	320	150	18.629
Allm. förvaltn.-tjänst	8.212	3.386	2.380	2.915	636	151	42	17.722
Fria yrken	670	304	233	305	81	15	6	1.614
Husligt arbete	864	236	101	40	1	—	—	1.242
Övriga	185	88	70	92	22	6	2	465
Samtliga anställda ..	40.508	14.041	9.113	11.346	2.939	894	362	79.203
Icke yrkesverksamma	34.772	16.203	11.707	14.160	3.236	1.015	345	81.438
Samtliga	154.904	67.557	45.481	47.947	9.726	2.797	1.052	329.464

nämligen, såsom förut sagts, till synes för första gången vid 1953 års förmögenhets-taxering, vilken berör förmögenhetsförhållandena vid 1952 års slut.

Av totalantalet förmögenheter år 1952, 329.464, ägdes som tab. 5 utvisar, 168.823 (51,3 %) av företagare, 79.203 (24,0 %) av anställda samt 81.438 (24,7 %) av icke yrkesverksamma. De högsta förmögenhetsklasserna äro glest besatta. Sålunda utgöra de 1.052 miljonförmögenheterna, som finnas i landet, endast 0,3 % av samtliga förmögenheter över 30.000 kr, under det att 96,0 % understiga 250.000 kr samt 81,4 % understiga 100.000 kr.

I fråga om de särskilda yrkesgrupperna kan bl. a. observeras, att för företagare inom de fria yrken, den yrkesgrupp som i inkomsthänseende stod i en gynnsam särklass, nära 40 % av förmögenheterna överstiga 100.000 kr samt mer än 10 % överstiga 250.000 kr. Vidare kan iakttagas, att bland företagarna inom jordbruk finnas 177 miljonärer samt bland anställda inom handel samt industri och hantverk i övrigt 150 resp. 132. Bland de i inkomsthänseende relativt fåtaliga icke yrkesverksamma, till vilka bl. a. ett stort antal änkor äro inräknade, finnas 345 miljonärer.

Värdet av samtliga skattepliktiga för-

mögenheter över 30.000 kr uppgick år 1952 till 28.307,0 milj. kr. I ovanstående tab. 2 har den totala beskattningsbara förmögenheten för fysiska personer enligt 1953 års taxering uppgivits till 27.702,6 milj. kr. Skillnaden mellan dessa belopp har flera orsaker men beror främst på sådana reduktioner av skattepliktiga förmögenheter jämlikt 9 § förordningen om statlig förmögenhetsskatt, som förekomma, när den skattskyldiges sammanräknade nettointkomst understiger ett belopp motsvarande $3\frac{1}{3}$ % av den skattepliktiga förmögenheten. Storleken av den förmögenhet, som sålunda genom reduktion undgår beskattning, kan uppskattas till 629,6 milj. kr eller 2,2 % av den sammanlagda skattepliktiga förmögenheten och minskningen i statens skatteintäkter till följd av förmögenhetsreduktionerna till 7,8 milj. kr.

Antal förmögenheter, som på grund av nyssnämnde bestämmelser bli mer eller mindre reducerade vid taxeringen, uppgår till 11.295 eller 3,4 %. Av dessa komma 2.577 att efter reduktionen understiga 30.000 kr och således upphöra att vara beskattningsbara. Av dem, som alltjämt kvarstå som beskattningsbara, ha 1.673 reducerats maximalt, d. v. s. till hälften av det skattepliktiga beloppet.